

[Finansministeren.]

i lønfterslæbets størrelse, har der under forhandlingerne været enighed om, at størrelsen i nogen grad må fastsættes efter et skøn.

Under forhandlingerne fremsatte jeg forslag om, at det beløb, som skulle ydes tjenestemændene til udligning af lønfterslæbet, skulle komme til udbetaling ratevis. Denne tanke blev imidlertid afvist af tjenestemandorganisationerne med henvisning til, at det drejede sig om et løntilgodehavende, som tjenestemændene havde måttet vente på i lang tid. Det var således ikke muligt at opnå enighed på dette grundlag, men da der under de videre drøftelser viste sig at være en vis samhörighed mellem antallet af portioner og tidspunktet for disses udbetaling, gik jeg trods betænkeligheder ind på at forhandle på dette grundlag. Det lykkedes herefter at opnå enighed om den ordning, som fremgår af lovforslaget og bemærkningerne til dette.

Som tidligere nævnt vedrører den foreslåede ordning kun tjenestemændenes lønfterslæb til og med januar kvartal 1964, og det er i lovforslaget bestemt, at der inden 1. april 1965 skal optages nye forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisationer om eventuel ændring af antallet af overenskomsttillægsportioner. Disse forhandlinger vil så omfatte virkningerne for tjenestemandslønningerne af lønudviklingen på det private arbejdsmarked siden januar kvartal i år, herunder også de overenskomstmæssige forbedringer, der måtte fremkomme som resultat af forhandlingerne mellem det private arbejdsmarkeds hovedorganisationer.

Med hensyn til den i lovforslaget indeholdte bemyndigelse for mig til at træffe nærmere bestemmelse om udbetalingen af lønforhøjelsen for januar kvartal 1965 kan jeg sige, at jeg af hensyn til statsfinansernes virkning på den almindelige likviditet har anset det for ønskeligt, at udbetalingen finder sted på den måde, der fremgår af lovforslagets bemærkninger. Det vil sige, at lønforhøjelsen for januar måned udbetales pr. 1. februar, medens lønforhøjelsen for februar og marts måneder udbetales pr. 1. marts. Denne udbetalingsform tjener til at sikre en pengemæssigt mere rolig udvikling, og jeg er glad for, at tjenestemændene har vist forståelse for dette synspunkt.

Efter tjenestemandsløven kan antallet af overenskomsttillægsportioner fastsættes med hjemmel på bevillingslov. Jeg har imidlertid under hensyn til spørgsmålets rækkevidde, herunder også navnlig dets økonomiske rækkevidde, fundet det rigtigst, at det forelægges som et særligt lovforslag til behandling i det høje ting.

Jeg vil gerne føje til, at jeg agter at anmode det ærede finansudvalg om tilslutning til en forhøjelse af det midlertidige tillæg til bestillingstillæg og finanslovshonorarer fra 17 til 31 pct. fra 1. januar 1965. Hermed vil bestillingstillæg og honorarer — i overensstemmelse med de tilstedeværende forudsætninger for reguleringen af disse ydelser — have fået en forhøjelse, som svarer til den forhøjelse, tjenestemandslønningerne vil få gennem fastsættelsen af overenskomsttillægsportionernes antal til 97.

Problemet om tjenestemændenes lønfterslæb var af en sådan karakter, at det måtte løses, og det er af betydelig værdi, at der i enighed med tjenestemandorganisationerne har kunnet findes en ordning, hvorefter problemet erkendes nu at være løst. Jeg håber og tror, at medlemmerne af det høje ting kan være enige med mig heri.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer af visse forbrugsafgifter*.

Regeringen finder det nødvendigt, at der skaffes dækning for de udgifter, som er forbundet med gennemførelse af forslaget om forhøjelser af tjenestemandslønningerne. I den økonomiske situation, som foreligger, og som vi må regne med i den kommende tid, bør der i hvert fald ikke kunne være tale om nogen svækkelse af den statsfinansielle stilling.

Under overvejelserne af de muligheder, der foreligger for at tilvejebringe dækning for de øgede lønudgifter, er regeringen kommet til den opfattelse, at indtægterne må skaffes ved at forøge den indirekte beskatning. Selv om alle kan være enige om, at vareområderne spiritus, vin og øl, cigaretter og benzin allerede er hårdt belastet med høje afgifter, har man dog ment, at disse må anses for egnede til på den teknisk enkleste

[Finansministeren.]

måde at skaffe den nødvendige forøgelse af statsindtægterne. Lovforslaget går derfor ud på en forhøjelse af disse afgifter. Selv om forhøjelserne efter forslaget ikke er tidsbegrænsede, er det klart, at man ikke har tænkt sig at foregribe en kommende udvikling på den indirekte beskatnings område. Dette spørgsmål vil jeg i nogen grad vende tilbage til ved finanslovforslagets fremsættelse i næste uge.

Foruden de nævnte vareområder er det foreslået, for så vidt angår motorkøretøjer, at forhøje vægtafgiften for det kommende finansår og herudover opkræve en tillægs-vægtafgift af køretøjerne i januar 1965. De foreslåede forhøjelser omfatter med undtagelse af egentlige lastbiler, busser og traktorer stort set alle motorkøretøjer. Den gældende vægtafgift for disse motorkøretøjer ligger på et relativt lavt niveau. Den har ikke været forhøjet gennem en længere årrække.

Jeg vil gøre opmærksom på, at jeg på grund af de korte tidsfrister for udarbejdelsen af lovforslaget må forbeholde mig eventuelt at fremkomme med ændringsforslag vedrørende nogle tekniske bestemmelser om vægtafgiften.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagets indhold tillader mig at henvise til forslagets bemærkninger, skal jeg fremhæve, at indtægten af de foreslåede afgiftsforhøjelser under nærmere angivne forudsætninger er anslået til 424 mill. kr. for det kommende finansår. Når hertil lægges den forventede merindtægt som følge af ændringerne i rejsegodsbestemmelserne vedrørende de højt beskattede varer — det er jo problemet om de såkaldte indkøbsruiter — mener jeg, at der vil være dækning for de øgede lønudgifter på årsbasis.

Også for merudgiften til lønninger i januar kvartal 1965 må der kunne påregnes dækning, såfremt afgiftsforhøjelserne gennemføres hurtigt.

Jeg skal anbefale også dette lovforslag til tingets velvillige og hurtige behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til den højtærede boligminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri*.

Boligbyggeriet og boligproblemerne spillede en overordentlig stor rolle under den nylig afsluttede valgkamp. Kravet til politikerne om fordomsfrit og i fællesskab at sætte stærkere ind på dette felt lyder vel endnu i vore ører. Fra alle partiers side blev der givet tilsagn om medvirken hertil, og befolkningen venter derfor af os, at vi tager fat på problemet så hurtigt som muligt, selv om det vel ikke kan løses fra i dag til i morgen.

Det lovforslag, jeg her fremsætter, skal ses som et led i en fremtidig boligpolitik, hvor perspektivet er øgelse og billiggørelse af boligmengden, samtidig med at den er et led i en afviklings- og liberaliseringsproces i forhold til de reguleringer, som har vist sig nødvendige af arbejdskraftmæssige og investeringsmæssige årsager.

Vi må foruden en betydelig vækst i boligbyggeriet i de kommende år. Der stilles krav om flere boliger, om større boliger og om bedre boliger. En række forhold spiller ind her: de store årgange har meldt sig på boligmarkedet, vandringerne fra land til by er fortsat, og indvandringen har i de senere år været større end udvandringen. Hertil kommer saneringen og ikke mindst velstandsstigningen og de dermed forbundne forhold såsom den øgede fritid. Disse forhold må give sig udslag i nye krav til boligen i retning af forøget boligstørrelse, større udstyrmængde og bedre udformning. Hertil kommer kravene om fællesanlæg, rekreative områder, trafikadskillelse og andre foranstaltninger, der fører over i de byplanmæssige forhold. Vi står her over for begyndelsen til en vældig udvikling, der så at sige kommer oven i kravene om en forøgelse af selve boligmengden.

Vi har allerede øget byggeriet stærkt. Siden 1958 er det samlede fuldførte byggeri blevet mere end fordoblet, fra godt 3 mill. m² etageareal til ca. 7 mill. m², som det forventes at blive i år. Dette berører både boligernes størrelse og antal, idet den gennemsnitlige lejlighedsstørrelse er forøget fra ca. 85 m² til næsten 100 m². Vi venter i indeværende år at færdiggøre ca. 38.000